

Virkeligheden skal være fornøjet med en Reserverfond paa 2 pCt., og at Indenrigsministeren ikke kan stride ind, naar det blot godtgøres, at der er 2 pCt. tilbage i Reserverfonden, og saa skulle disse 2 pCt. endda ikke være effektivt indbetalte Penge eller Baluta; det kræves ikke, saaledes som det fremgaar af Slutningen af Litra k: „Dog at ogsaa den Del af de under Litra f ommeldte 5 pCt., som endnu ikke ere indbetalte, medregnes til Beholdningen“. Det er saaledes meget muligt, at samtlige disse Penge slet ikke havet i Kassen, men kun havet som Fordringer paa Interessenterne paa Beløb, der efterhaanden skulle indbetales. Jeg synes, at dette er ganske ufuldstændigt. Jeg kan til Nød forstaa, at de ekstraordinære Bidrag skal man ikke straks stride til, fordi man kommer noget under de 5 pCt., som maa antages for at være det ordinære. Jeg kan godt forstaa, hvis man ikke vil stride til en ekstraordinær Baaligning, før man er kommen ned til 4 eller maaste endog 3 pCt., men saa skal ogsaa ved denne ekstraordinære Baaligning Reserverfonden bringes op til 5 pCt. Det kunde jeg være med til. — Med Hensyn til Amortisationen under Litra g er jeg ogsaa enig med min ærede Kollega i, at det, det navnlig her kommer an paa, er at faa en Amortisation, som er nogenlunde hurtig med Hensyn til den mindst sidste Del af Laanet. Vi behandlede i Fjor her et Lovforslag om en Kreditforening, hvor man vilde indføre det Princip, at $\frac{1}{3}$ af Laanet ikke amortiseres. Med andre Ord: Naar Laanet var bragt ned til en Tredjedel, behøvedes der ikke yderligere Amortisation. Det synes jeg er en overmaade fornøstlig Bestemmelse. Hvorfor skal man blive ved at amortisere til Bunds? Naar en Ejendom anses for at være tilstrækkelig Sikkerhed for et Laan, der er 3 Gange saa stort som den resterende Tredjedel, yder den virkelig ogsaa mere end tilstrækkelig Sikkerhed for denne ene Tredjedel. Hvis man kunde finde en Amortisationsplan efter dette System, der afgav tilstrækkelig Sikkerhed, og det vil ikke være vanskeligere for denne Kreditforening at bringe en saadan til Veje end for den, vi behandlede i Fjor, saaledes at Amortisationen kunde høre op, naar der resterede $\frac{1}{3}$ af Laanet eller et lignende Restbeløb, vilde jeg ansæ det for heldigt, vel at mærke, naar man samtidig bestemte, at Amortisationen skulde ske nogenlunde raft i Begyndelsen. En saadan Ordning vil naturligvis komme i Strid med Fordelingen af de 5 pCt. til Reserverfonden paa 8 Terminer, men Ulykken var dog ikke større, end at man vel kunde bestemme i Statutterne, at medens der ordi-

nært kun skulde betales 5 pCt. om Aaret som Ydelse baade til Amortisation, Forrentning, Administration o. s. v., maatte der i en vis Arrække betales $5\frac{1}{2}$ à 6 pCt. aarlig. Det blev i øvrigt oplyst i det andet Ting, at selv med en aarlig Ydelse af 5 pCt., vil der kunne ydes $\frac{9}{10}$ pCt. om Aaret rent til Administration, saaledes at man altsaa i de 5 pCt. vil have den ordinære Rente, det Beløb, der er fornødent til Amortisation, og saa oven i Købet $\frac{9}{10}$ pCt. til Administration. Derfor tror jeg ikke, man skal sætte en saadan bestemt Talsstørrelse i Litra f, og det er heller ikke Tilfældet for de andre Kreditforeningers Vedkommende. I den Henseende synes jeg, at man kan overlade mere til Indenrigsministeriets Støn om, hvad der maa siges at være passende Bestemmelser i Statutterne. Indenrigsministeriet maa skønne over, hvorvidt denne halv-aarlige Ydelse vil være tilstrækkelig til, at Kreditforeningen derfor kan administreres. — Jeg har studset lidt over, at man i Litra f. taler om Vaantagere, i Litra g om Foreningens Interessenter og i Litra h om Debitorerne, men jeg er naturligvis kommen til det Resultat, at man derved mener et og det samme; at man blot har brugt 3 forskellige Benævnelser om det samme i disse 3 paa hinanden følgende Litra. Det er ikke god Lovstil, men det er vel efter det gamle Princip, at kært Barn har mange Navne. Det korrekte Udtryk er vistnok Foreningens Interessenter. Variationerne ere ikke heldige.

Jeg skal altsaa, ligesom den ærede foregaaende Taler, anbefale dette Ting at fremme Lovforslaget, det er en billig og reskærdig Foranstaltning, og jeg tror, at de Endringer, som baade den ærede foregaaende Taler og jeg have antydet, ikke i nogen Maade ville være egnede til at lægge Sten i Vejen for Forslaget; jeg kan i alt Fald sige, at det paa ingen Maade er min Mening.

Lh. Nielsen: Folketinget har handlet ualmindelig energisk ved saa hurtig at gøre dette Forslag færdigt. Der har ogsaa været fuldstændig Enighed i Folketinget om, at det er temmelig nødvendigt, at et Lovforslag af det Indhold, her er foreslaaet, bliver op- højet til Lov. Man har ikke alene handlet energisk, men ogsaa været fuldstændig enig. Talerne baade fra Højre og Venstre have været enige om, at man her blot kræver, at der bliver ydet simpel Reskærdighed mod mange Medborgere, som hverken ad den ene eller den anden Vej ere i Stand til at kunne faa Laan paa deres Ejendom. De eventuelle Interessenter, her er Tale om,